

Zo ontstond „Petit-Paris”

Petit Paris gezien in de richting van de Alfons Pieterslaan. Let op de grote lantaarn die in het midden van het kruispunt stond !

Het drukste kruispunt van Oostende is ongetwijfeld „Petit-Paris”, waar de Torhoutse- en Nieuwpoortsesteenweg samenkomen.

De Franse benaming „Petit Paris”, en niet „Klein Parijs” zoals er sommigen willen vertalen, komt van een afspanning die er meer dan 150 jaar geleden stond. Het was „Auberge du Petit Paris” en op de zijmuren kon men lezen „Afspanning voor 100 paarden”. Het was de eerste halte voor allerlei voerlieden, zoals deze van diligences die naar de Westhoek of Frankrijk reden.

Naast afspanning had het een eveneens een bijzondere aantrekkingskracht voor hen die een wandeling tot buiten de stad deden. De Sint-Sebastiaansgilde hield er zelfs hun traditionele schietingen en dit tussen de jaren 1876 en 1892.

Les Petits Parisiens

Toen Koning Leopold-II zich met de urbanisatie van Oostende zou bemoeien kwam het zover dat de schuttersgilde moest verhuizen en dat die wijk één der mooiste van Oostende moest worden. De verbinding van de aan te leggen Koninginnelaan met prachtige villa's en de twee

squares naar het Maria-Hendrikapark toe maakte van Petit Paris een geregeld bezochte plaats.

Wat is er in de loop der jaren daar niet geweest ? Men plaatste 's zomers een muziekkiosk. Vóór de laatste oorlog hadden er met karnaval de wedstrijd van de origineelste gemaskerde groepen plaats. Met het opkomen van de jaarlijkse braderie was Petit Paris eveneens het drukste punt van de stad. De er rond gelegen café's waren tot laat in de nacht open. Denken we maar aan „Le Châtelet”, de café van Mongje Feys, de „Lamot” genoemd (nu de Relais), „Café de Unie”, waar zeer veel leden van het zeewezen gast waren. Natuurlijk had men „Café du Petit” ook nog, later gekend als „Dikke Louis”. Het wordt in de volksmond nog zo

genoemd al is de zaak reeds veel jaren in andere handen overgegaan. Op het einde van de voorbije eeuw was daar één van de eerste fietsersverenigingen, die de fiere naam droeg van „Les Petits Parisiens”.

Tussen de twee oorlogen waren er nog heel wat drukbezochte café's die zich tot de wijk van Petit Paris rekenden. Zoals „Café Conscience”, „Café Calus”, „In de Tramstatie”, „Den Aviso” en nog veel anderen. In de jaren vijftig was de nachtcafé bij uitstek aldaar „Bij Meurisse”, waar men op het late uur nog haring en bonen kon eten. Naast de deur was er nog een speciale herberg, die men in de volksmond „In de Lange gang” heette. Doch dit was meer iets apart, waar enkele diensters losjes in de

bloes voor de teer wisten te zorgen.

Frieten en pillen

Ik zei reeds dat Petit Paris het drukste kruispunt van Oostende is. Vroeger was dat ook al het geval met vanaf de jaren dertig een van de sterkste apothekerijen van de stad in wording. Het was ook de eerste plaats waar een politiemannet het verkeer moest regelen en waar men koperen schijven aan de oversteekplaatsen aanbracht. Volgens de Oostendenaars omdat Oostende niet zou wegwaaien. Op het kruispunt plaatste men ook de eerste verkeerslichten. Het frietkraam was gedurende vele jaren een vertrouwd beeld aan Petit Paris. Het was bijna één geworden met het andere straatmeubilair. Nu is het verdwenen en is weer een klein gedeelte van de geschiedenis van onze stad afgesloten.

Omer Vilain

Erratum : Verleden week stond er bij de ondertekst van de foto met de vrouwen die de straat keerden „hoek Van Iseghem en Hofstraat”. De aandachtige lezer weet dat dit niet mogelijk was. Het moest zijn „hoek Van Iseghemlaan en Kapucijnenstraat”